

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **A. M. M.**, zast. Mgr. Janem Tomaierem, advokátem se sídlem Černokostelecká 281/7, Praha, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 22. 10. 2019, č. j. 45 Az 19/2019 – 30,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**
- III. Ustanovenému zástupci Mgr. Janu Tomaierovi **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 8228 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností se žalobce (dále „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného usnesení krajského soudu, kterým byla odmítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 6. 2019, č. j. OAM-491/ZA-ZA11-K03-2018, kterým bylo z důvodu nepřipustné žádosti (§ 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu) dle § 25 písm. i) téhož zákona, zastaveno řízení ve věci udělení mezinárodní ochrany.

[2] V řízení před krajským soudem stěžovatel podal žalobu, ve které neuvedl žádný žalobní bod; požádal o ustanovení zástupce; vzhledem k tomu, že stěžovatel ani po opakované výzvě krajského soudu nedoplnil údaje, které uvedl ve formuláři o majetkových a výdělkových poměrech, usnesením krajského soudu ze dne 8. 10. 2019, č. j. 45 Az 19/2019 – 26, byla jeho žádost o ustanovení zástupce zamítnuta. Stěžovatel byl současně vyzván, aby ve lhůtě 15 dnů doplnil žalobní body, z nichž bude patrné, z jakých

skutkových a právních důvodů považuje výrok napadeného rozhodnutí žalovaného za nezákonný; současně byl vyzván k označení důkazů, které navrhuje k prokázání svých tvrzení provést. Do vydání napadeného usnesení krajského soudu tak stěžovatel neučinil.

[3] V kasační stížnosti stěžovatel namítá nepřezkoumatelnost napadeného usnesení o odmítnutí žaloby; tvrdí však, že usnesení o neustanovení zástupce je nezákonné, neboť soud postupoval nesprávně a neposoudil celkové poměry stěžovatele; dále uvádí skutečnosti týkající se situace v Kongu, kde probíhají nepokoje; stěžovatel má obavy, že by tam mohl být ohrožen na životě, neboť jeho otec byl politicky aktivní; ohrožen může být i na svém zdraví, neboť v zemi řádí epidemie ebola. Uvádí, že v České republice vede ustálený rodinný život, žije ve společné domácnosti s družkou; v České republice je zaměstnán a je ekonomicky soběstačný, nikdy nebyl trestně stíhán a není pro Českou republiku bezpečnostním rizikem.

[4] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjadřoval.

[5] Nejvyšší správní soud po konstatování včasnosti kasační stížnosti, jakož i po splnění ostatních podmínek řízení, přezkoumal napadené usnesení krajského soudu v rozsahu a z důvodů dle § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[6] Nejvyšší správní soud především musí konstatovat, že kasační důvody stěžovatele se zcela mýlí s rozhodovacími důvody krajského soudu. Stěžovatel kasační stížnost podává proti usnesení, kterým byla jeho žaloba odmítnuta, neboť stěžovatel na výzvu soudu nedoplnil žalobní body, tedy neuvedl, z jakých skutkových či právních důvodů má krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zastaveno řízení o žádosti o mezinárodní ochranu, přezkoumávat. Jeho kasační námitky však směřují výhradně k usnesení o neustanovení zástupce ze dne 8. 10. 2019, č. j. 45 Az 19/2019 – 26, které však je samostatným rozhodnutím proti němuž stěžovatel mohl podat kasační stížnost; o tom byl přitom v uvedeném usnesení řádně poučen.

[7] Rovněž tak námitkami, jimiž stěžovatel míří k situaci ve své domovské zemi, se nemůže Nejvyšší správní soud zabývat z hlediska meritorního posouzení věci, tedy posouzení žádosti jako nepřipustné, resp., zastavení řízení o udělení mezinárodní ochrany, neboť tyto skutečnosti neposuzoval ani krajský soud, který žalobu pro neodstranění vad podání, dle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítl.

[8] Nejvyšší správní soud přezkoumal postup krajského soudu ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tedy zda postupem krajského soudu nedošlo k nezákonnému odepření přístupu k soudu a k porušení práva stěžovatele na spravedlivý proces. Dospěl přitom po posouzení předloženého spisu krajského soudu k závěru, že tomu tak není; rozhodnutí krajského soudu má oporu ve spise. Stěžovateli bylo usnesení krajského soudu, jímž byl vyzván k doplnění žaloby, řádně doručeno, stěžovatel však na ně nikterak nereagoval. Krajský soud tak postupoval zcela v souladu se zákonem; úkonům, které v řízení provedl nelze ničeho vytknout; stěžovatel byl rovněž řádně poučen o právních následcích nesplnění výzvy k odstranění vad podání.

[9] Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud přistoupil k věcnému posouzení věci bezprostředně po provedení nezbytných procesních úkonů v řízení před kasačním soudem,

pokračování

nerozhodoval již samostatně o žádosti stěžovatele o přiznání odkladného účinku, neboť by to bylo zjevně nadbytečné.

[10] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Žalovaný v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nevynaložil, proto mu soud náhradu nákladů nepřiznal.

[11] Nejvyšším správním soudem byl stěžovateli pro řízení o kasační stížnosti ustanoven advokát; v takovém případě hradí náklady právního zastoupení stát. Nejvyšší správní soud v souladu s vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, odměnu a náhradu nákladů ustanoveného advokáta za dva úkony právní služby (převzetí zastoupení, doplnění kasační stížnosti vč. žádosti o odkladný účinek; [§ 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu] a dále 2 x náhradu paušálních nákladů (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu); celkem 6800 Kč; zástupce stěžovatele doložil registraci k DPH, tato částka se proto zvyšuje o DPH ve výši 21%, tedy celkem činí odměna ustanoveného zástupce 8228 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. ledna 2020

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu